

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODMOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU</p>
---	--	---

ASC-09-0108

U parničnom sporu između

1. [REDAKTIRANO], iz sela Sušice,

Tužioc

Opština Priština

2. [REDAKTIRANO], iz sela Ugljare

Opština Kosovo Polje

3. [REDAKTIRANO], iz Gornja Gušterica

koje zastupa [REDAKTIRANO], advokat iz Prištine

[REDAKTIRANO]

protiv

[REDAKTIRANO], Kosovo Polje,

tuženog/žalioca

koje zastupa Kosovska Agencija za privatizaciju

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS) u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, po žalbi tuženoga na rešenje PKVS-a od 24. novembra 2009. godine, SCC – 08 – 0217, nakon većanja održanog 8. marta 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

Žalba se odbija kao neosnovana.

U slučaju žalbe, poništavaju se tačke 1 i 4 rešenja PKVS od 24. novembra 2009. godine, SCC – 08 – 0217.

Pravno obrazloženje:

U svojoj tužbi od 10. maja 2007. godine, podnete pod brojem 1196/07 Opštinskom sudu u Prištini, tužioci traže poništaj kupoprodajnog ugovora nad određenim zemljišnim parcelama zaključenog između njihovog oca [REDACTED] i tuženog.

Dana 2. januara 2008. godine, Opštinski sud u Prištini odbio je tužbu tvrdeći da je (jedino) PKVS ovlašćena da se bavi ovom stvari.

Tužioci su 11. jula 2008. godine podneli tužbu PKVS u vezi sa istom stvari, tražeći poništaj kupoprodajnog ugovora (među ostalim razlozima) jer je zaključen pod pretnjom, i tražeći da se tuženi obaveže da vrati posed i vlasništvo nad spornim zemljištem.

U daljem toku postupka, tužioci su podneli zahtev za prenos predmeta na Opštinski sud u Prištini, kako bi se postupak nastavio.

Pridržavajući se Izvršne odluke UNMIK-a 2008/34, PKVS je prekinula postupak.

Osporenim rešenjem od 24. novembra 2009. godine, PKVS je implicitno nastavila postupak, pozvala Kosovsku agenciju za privatizaciju (KAP) u proces (1), uputila predmet Opštinskom sudu u Prištini (2), istakla da žalba na bilo koje rešenje Opštinskog suda u Prištini treba bude podnesena PKVS-u (3), i da žalbe na ovo rešenje moraju da budu podnesene Žalbenom veću PKVS-a (4). U pravnom obrazloženju, Sudsko veće ističe da je bilo „potrebno da se vrši nadležnost nad Kosovskom agencijom za privatizaciju kako bi se u potpunosti rešila tužba“ i da je prema tome pozove u proces, te ističe da je Opštinski sud u Prištini kao sud kojem je predmet dodeljen izričito nadležan da nepristrasno reši predmet i u skladu s odgovarajućim odredbama člana 4.2 Uredbe UNMIK 2008/4 i člana 15 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, tvrdi da shodno „članu 70.3 (a) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, i članovima 206. i 207. Zakona o parničnom postupku nije dopušteno da se podnese odvojena žalba na rešenje kojim se Kosovska agencija za privatizaciju poziva u postupak“, i ponavlja sadržaje iz tački 3 i 4 izreke.

III

U žalbi koju je uredno podnela KAP u ime tuženoga, od Žalbenog veća PKVS traži se da „preinači rešenje“.

Žalba mora da bude odbijena kao neosnovana.

Pre bavljenja sadržajem žalbe, mora da bude data prethodna primedba u vezi sa KAP-ovim zastupanjem društvenih preduzeća kao stranki pred PKVS-om:

KPA, koja je osnovana novembra 2002. godine Uredbom UNMIK-a 2002/13, koja je izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a 2005/18, prestala je s radom u junu 2008. godine. Njene aktivnosti, uključujući i zastupanje društvenih preduzeća (DP) pred PKVS-om preuzela je faktički KAP.

Uzimajući u obzir činjenično stanje na Kosovu, u kojem KPA više ne vrši svoje dužnosti kao što je predviđeno izmenjenom i dopunjenom Uredbom UNMIK-a 2002/13, i uzimajući u obzir činjenicu da postoji neminovna potreba da se DP-a pravilno zastupaju pred PKVS-a, kao i da osnovno načelo pravnih sistema koji slede vladavinu prava ne dozvoljava zakonske praznine, za sada se prihvata da KAP zastupa DP-a.

U spornoj žalbi, KAP ne deluje u svoje ime (budući da je u postupak pozvana kao drugotužena), već (samo) u ime prvo tuženika. Kao što je gorenavedeno, smatra se da je ovo KAP-ovo zastupanje tuženoga propisno.

Osporeno rešenje uopšte ne dotiče meritum predmeta. Međutim, bez pozivanja na pravno obrazloženje koje je istaknuto u rešenju žalilac samo govori o meritumu predmeta i ističe da je rešenje bilo nejasno u vezi sa važnim činjenicama, u vezi sa predmetom tužbe koja bi trebala biti predmet većanja...“ i da ono ne sadrži tačne dokaze o katastarskim zemljišnim parcelama, površini i njihovoj lokaciji“. Posebno, žalba ne navodi nikakav razlog zašto žalilac misli da je tačka 2 (upućeno rešenje) netačna.

Imajući to na imu, tačka 2 (upućenog rešenja) mora da bude potvrđena. Ne vide se nikakve prepreke da Opštinski sud u Prištini donese objektivno rešenje kao što je istaknuto u članu 15.1 (b) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. Pored toga, Opštinski sud u Prištini već je počeo prikupljanje dokaza o meritumu predmeta, pre nego što je doneseno rešenje kojim se on proglašava

nenadležnim. Prosleđivanje predmeta i nastavljanje postupka u vezi sa predmetom pred Opštinskim sudom mogu istovremeno ubrzati postupak.

Isto važi i za tačku 3: Ne može se videti zašto rešenje da se potencijalne žalbe protiv rešenja Opštinskog suda proslede PKVS-u (vidi član 4.3 Uredbe UNMIK-a 2008/4) ne bi trebalo de bude tačno. Ni u žalbi se ne navode nikakvi razlozi. Prema tome, tačka 3 takođe mora da se potvrdi.

Što je tiče tačke 1 ožalbenog rešenja: Ne postoji valjani razlog zašto je ili bi bilo potrebno za se vrši nadležnost nad Kosovskom agencijom za privatizaciju kako bi se u potpunosti presudila tužba", i za pozivanjem agencije u postupak, kao što je učinilo Sudsko veće. Štaviše, ne postoji indikacija da bi KAP trebala imati ikakav interes u upitnoj stvari. Ona može samo delovati u ime (samo) tuženoga, i oni to ustvari i čini. Ovo je jedina uloga koju ona može pravilno odigrati u ovom kontekstu. U slučaju žalbe, tačka 1 rešenja mora da bude isključena.

Također, treba istaći da dodatne informacije Sudskog veća o isključivanju žalbe protiv tačke 1 rešenje nisu tačne: Shodno članu 95. Uredbe UNMIK-a 2008/4, u principu na sva rešenja Sudskog veća mogu da budu podnesene žalbe; ova odredba služi kao *lex specialis* za odredbe citirane u ožalbenom rešenju (član 206., 207. Zakona o parničnom postupku, Službeni Glasnik 4/77-1478 et al SFRJ), čak i ako bi se one smatrale primenjivim ovde. Pored toga, član 207. leg cit, zadnja rečenica, bi samo odvojila žalbe postupka, ali ne i žalbe na konačno rešenje. Konačno, rešenje o dopustivosti žalbe donosi isključivo Žalbeno veće.

Na kraju, tačka 4 ožalbenog rešenja takođe mora da bude isključena iz žalbe, jer instrukcije za podnošenje žalbe citirajući zakon, bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja trebaju da budu donesena u izreci. Takvo obaveštenje može da se izda samo uz rešenje, ali ne može da bude deo njega.

Primedbe žalioaca o pitanju pravnog nasleđivanje tužilaca spornog imanja pokojnog vlasnika opravdano je upitno, ali se Opštinski sud može njime baviti jedino ukoliko se bavi meritumom predmeta.

Isto važi i za pitanje tačnog obaveštenja Agenciji o nameri da se podnese tužba.

Kao što je već istaknuto, nije se moglo naći punomoćje tužioca, barem ne u predmetu PKVS-a. Na ovu bi se činjenicu takođe trebala obratiti pozornost.

Konačno, Opštinski sud u Prištini može smatrati za neophodno da se pojasni identitet žalioca; prema informacijama koje poseduje PKVS, [REDACTED] kao kombinat ne može više da postoji u svojem prvobitnom stanju.

Rešenje u vezi sa troškovima nije doneto.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija (potpisano)

Torsten Koschinka, EULEX sudija (potpisano)

Eija –Liisa Helin, EULEX sudija (potpisano)

Tobias Lapke, EULEX upisničar (potpisano)